

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 39

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 21 ianuarie 2002

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
783/2001. — Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 170/1999 privind acordarea, în mod gratuit, a asistenței medicale, medicamentelor și protezelor pentru unele categorii de persoane prevăzute în legi speciale.....	2	Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale (ANRGN) și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei — ANRE, aprobată prin Legea nr. 99/2000.....	6
1.126/2001. — Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 170/1999 privind acordarea, în mod gratuit, a asistenței medicale, medicamentelor și protezelor pentru unele categorii de persoane prevăzute în legi speciale.....	3	★	
786/2001. — Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 72/1998 pentru modificarea și completarea Legii nr. 118/1996 privind constituirea și utilizarea Fondului special al drumurilor publice.....	3-4	795/2001. — Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 10/2000 privind desfășurarea activității de realizare și de verificare a lucrărilor de specialitate din domeniile cadastrului, geodeziei și cartografiei de către persoanele fizice și juridice autorizate pe teritoriul României	6-8
1.129/2001. — Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 72/1998 pentru modificarea și completarea Legii nr. 118/1996 privind constituirea și utilizarea Fondului special al drumurilor publice.....	4	1.138/2001. — Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 10/2000 privind desfășurarea activității de realizare și de verificare a lucrărilor de specialitate din domeniile cadastrului, geodeziei și cartografiei de către persoanele fizice și juridice autorizate pe teritoriul României	8
★		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
789/2001. — Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 300/2000 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 41/2000 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale (ANRGN) și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei — ANRE, aprobată prin Legea nr. 99/2000.....	4-5	Decizia nr. 181 din 14 iunie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 alin. 2 și ale art. 43 din Decretul nr. 328/1966 privind circulația pe drumurile publice, republicat.....	9-12
1.132/2001. — Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 300/2000 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 41/2000 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale de		Decizia nr. 296 din 6 noiembrie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (1) lit. a) și e) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991.....	12-14
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		5.058/2001. — Ordin al ministrului educației și cercetării pentru aprobarea Metodologiei privind constituirea și vacantarea posturilor/catedrelor din învățământul preuniversitar.....	14-15

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 170/1999 privind acordarea, în mod gratuit, a asistenței medicale, medicamentelor și protezelor pentru unele categorii de persoane prevăzute în legi speciale****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 170 din 4 noiembrie 1999 privind acordarea, în mod gratuit, a asistenței medicale, medicamentelor și protezelor pentru unele categorii de persoane prevăzute în legi speciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 541 din 5 noiembrie 1999, cu următoarele modificări și completări:

1. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Categoriile de persoane prevăzute la art. 1 sunt:

a) persoanele care și-au pierdut total sau parțial capacitatea de muncă, marii mutilați, răniții, urmașii și părinții celor care au decedat ca urmare a participării la lupta pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, persoanele care au fost reținute în perioada 16—22 decembrie 1989 ca urmare a participării la acțiunile pentru victoria revoluției, precum și persoanele care, în perioada 16—25 decembrie 1989, s-au remarcat prin fapte deosebite în lupta pentru victoria revoluției și care dețin titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*;

b) veteranii de război și văduvele de război;

c) persoanele persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și cele deportate în străinătate ori constituite în prizonieri;

d) persoanele persecutate, din motive etnice, de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945;

e) persoanele cu handicap.“

2. La articolul 3, literele a) și d) vor avea următorul cuprins:

„a) acces gratuit la tratament și consultații în spitalele și policlinicile Ministerului Sănătății și Familiei, Ministerului Apărării Naționale și Ministerului de Interne;

d) acces gratuit în sanatorii și baze de tratament aparținând Ministerului Sănătății și Familiei, Ministerului Apărării Naționale și Ministerului de Interne.“

3. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Persoanele prevăzute la art. 2 lit. b) și e) beneficiază și de următoarele drepturi:

a) asistență medicală gratuită în toate instituțiile medicale civile de stat și militare;

b) medicamente gratuite atât pentru tratament ambulatoriu, cât și pe timpul spitalizării;

c) bilete de tratament gratuite, în limita posibilităților existente, în stațiuni balneoclimaterice, pe baza regulamentărilor stabilite de Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, Secretariatul de Stat pentru Persoanele cu Handicap și de Ministerul Turismului;

d) obținerea gratuită de către invalizii de război și persoanele cu handicap a protezelor, a cârjelor, a ghetelor ortopedice, a cărucioarelor și asigurarea, cu prioritate și în condiții avantajoase, a aparatelor auditive și a implanturilor cardiace, a dispozitivelor de adaptare a autovehiculelor pentru a putea fi conduse de persoanele cu handicap.“

4. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Persoanele prevăzute la art. 2 lit. c) și d) beneficiază și de următoarele drepturi:

a) asistență medicală gratuită;

b) medicamente, în mod gratuit și prioritar, atât în tratament ambulatoriu, cât și pe timpul spitalizării;

c) un bilet de tratament gratuit, pe an, într-o stațiune balneoclimaterică.“

5. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Sumele necesare pentru acoperirea cheltuielilor prevăzute la art. 3 lit. a)—c), art. 4 lit. a), b) și d) și la art. 5 lit. a) și b) se suportă din Fondul de asigurări sociale de sănătate, gestionat de casele de asigurări de sănătate de care asiguratul aparține.

(2) Sumele necesare pentru acoperirea cheltuielilor prevăzute la art. 3 lit. d), art. 4 lit. c) și la art. 5 lit. c) se suportă din bugetul asigurărilor sociale de stat.“

Art. II. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 170/1999, astfel cum a fost modificată și completată prin prezenta lege, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 8 noiembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 19 noiembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
OVIDIU CAMELIU PETRESCU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 170/1999 privind acordarea, în mod gratuit, a asistenței medicale, medicamentelor și protezelor pentru unele categorii de persoane prevăzute în legi speciale

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 170/1999 privind acordarea, în mod gratuit, a asistenței medicale, medicamentelor și protezelor pentru unele categorii de persoane prevăzute în legi speciale și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 28 decembrie 2001.

Nr. 1.126.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 72/1998 pentru modificarea și completarea Legii nr. 118/1996 privind constituirea și utilizarea Fondului special al drumurilor publice

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 72 din 25 august 1998 pentru modificarea și completarea Legii nr. 118/1996 privind constituirea și utilizarea Fondului special al drumurilor publice, emisă în temeiul art. 1 pct. 12 lit. c) din Legea nr. 148/1998 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 316 din 27 august 1998, cu următoarele modificări:

1. Articolul I va avea următorul cuprins:

„**Art. I.** — Legea nr. 118/1996 privind constituirea și utilizarea Fondului special al drumurilor publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 150 din 15 aprilie

1998, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:“

2. La articolul I, punctele 4, 5, 6, 7, 8 și 9 se abrogă.

3. La articolul I punctul 10, articolul 15 va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — Controlul respectării prevederilor prezentei legi se execută de către Regia Autonomă «Administrația Națională a Drumurilor din România», precum și de către organele de specialitate ale Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței.

Executarea silită a creanțelor la bugetul Fondului special al drumurilor publice se face potrivit legislației privind urmărirea și executarea silită a creanțelor bugetului de stat,

prin împuternicirii proprii ai Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, cu asistența Ministerului Finanțelor Publice.

Sumele încasate potrivit alin. 2 se virează în contul special al Fondului special al drumurilor publice, deschis pe

seama Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței.“

4. **La articolul I, punctul 11 se abrogă.**

5. **Articolul II se abrogă.**

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 26 noiembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALEXANDRU ATHANASIU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 27 noiembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
OVIDIU CAMELIU PETRESCU

București, 29 decembrie 2001.
Nr. 786.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 72/1998 pentru modificarea și completarea Legii nr. 118/1996 privind constituirea și utilizarea Fondului special al drumurilor publice

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 72/1998 pentru modificarea și completarea Legii nr. 118/1996 privind constituirea și utilizarea Fondului special al drumurilor publice și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 28 decembrie 2001.
Nr. 1.129.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 300/2000 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 41/2000 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale (ANRGN) și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei — ANRE, aprobată prin Legea nr. 99/2000

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 300 din 30 decembrie 2000 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 41/2000 privind înființarea,

organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale (ANRGN) și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/1998 privind

înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei – ANRE, aprobată prin Legea nr. 99/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 707 din 30 decembrie 2000, cu următoarele modificări și completări:

1. Titlul ordonanței de urgență va avea următorul cuprins:

„ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei – ANRE, aprobată prin Legea nr. 99/2000“

2. Articolul I se abrogă.

3. La articolul II punctul 1, alineatul (1) al articolului I va avea următorul cuprins:

„Art. 1. – (1) Se înființează Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, denumită în continuare ANRE, instituție publică, cu personalitate juridică, în coordonarea Ministerului Industriei și Resurselor, cu sediul în municipiul București.“

4. La articolul II, după punctul 1 se introduc punctele 1¹ și 1² cu următorul cuprins:

„1¹. **Punctele 6, 7, 18 și 23 ale articolului 5 se abrogă.**

1². **Punctele 12, 19 și 28 ale articolului 5 vor avea următorul cuprins:**

«12. exercită controlul cu privire la respectarea de către agenții economici din sector a reglementărilor emise, a sistemului de prețuri și tarife în vigoare și aplică sancțiuni în cazul nerespectării acestora;

19. creează o bază de date necesară în vederea desfășurării activității sale și furnizării de informații altor autorități în elaborarea strategiei de dezvoltare a sectorului energiei electrice și termice, precum și în legătură cu activitatea comerțului internațional cu energie electrică și cu practicile internaționale în domeniu. Datele care nu au caracter secret și confidențial pot fi date publicității cu avizul Ministerului Industriei și Resurselor;

28. colaborează cu Ministerul Industriei și Resurselor și cu Agenția Română pentru Conservarea Energiei la elaborarea propunerilor de strategii și de politici în domeniul energetic.»“

5. La articolul II, punctul 2 va avea următorul cuprins:

„2. **La articolul 9, alineatele (1) și (2), litera f) a alineatului (3) și alineatele (5) și (6) vor avea următorul cuprins:**

«Art. 9. – (1) Activitatea ANRE este condusă de un președinte și un vicepreședinte, numiți și revocați prin ordin al primului-ministru la propunerea ministrului industriei și resurselor, potrivit legii. Președintele reprezintă ANRE în relația cu terții.

(2) Calitatea de președinte și de vicepreședinte este incompatibilă cu exercitarea oricărei alte funcții sau

demnități publice, cu excepția activității didactice, în condițiile legii. Președintelui și vicepreședintelui le sunt interzise exercitarea, direct sau prin persoane interpușe, a activităților de comerț și participarea la administrarea sau la conducerea unor societăți comerciale, regii autonome sau a unor organizații cooperatiste.

(3) Mandatul președintelui încetează:

f) prin revocare, potrivit legii.

(5) Ordinele și deciziile de interes general pentru agenții economici din sector se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(6) Ordinele emise și deciziile adoptate de președinte în exercitarea atribuțiilor sale pot fi atacate în contencios administrativ la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la data la care au fost notificate părților interesate sau de la data publicării lor în Monitorul Oficial al României, Partea I, dacă sunt de interes general.»“

6. La articolul II, după punctul 2 se introduc punctele 2¹ și 2² cu următorul cuprins:

„2¹. **După articolul 9 se introduce articolul 9¹ cu următorul cuprins:**

«Art. 9¹. – (1) Pentru activitățile de reglementare se constituie un comitet de reglementare, în vederea obținerii unui spor de obiectivitate, format din președinte, vicepreședinte și 3 reglementatori, funcționari publici, numiți de către ministrul industriei și resurselor.

(2) Ordinele și deciziile ANRE cu privire la reglementare sunt adoptate cu votul majorității membrilor comitetului de reglementare.»

2². Alineatul (1) al articolului 10 va avea următorul cuprins:

«Art. 10. – (1) Comitetul de reglementare al ANRE este asistat de un consiliu consultativ format din 9 membri numiți prin ordin al ministrului industriei și resurselor, din care 3 membri specialiști din unitățile Ministerului Industriei și Resurselor, un membru din partea asociațiilor patronale din domeniul energiei, un membru din partea organizațiilor sindicale ale salariaților din domeniul energiei, un membru din partea administrației publice locale, un membru specialist din cercetare-proiectare în domeniul energetic și 2 membri specialiști din unitățile mari consumatoare de energie electrică și termică.»“

Art. II. – Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29 din 22 octombrie 1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei – ANRE, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 407 din 27 octombrie 1998, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 8 noiembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALEXANDRU ATHANASIU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 19 noiembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
OVIDIU CAMELIU PETRESCU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 300/2000 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 41/2000 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale (ANRGN) și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei — ANRE, aprobată prin Legea nr. 99/2000

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 300/2000 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 41/2000 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale (ANRGN) și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei — ANRE, aprobată prin Legea nr. 99/2000, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 28 decembrie 2001.

Nr. 1.132.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 10/2000 privind desfășurarea activității de realizare și de verificare a lucrărilor de specialitate din domeniile cadastrului, geodeziei și cartografiei de către persoanele fizice și juridice autorizate pe teritoriul României

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 10 din 21 ianuarie 2000 privind desfășurarea activității de realizare și de verificare a lucrărilor de specialitate din domeniile cadastrului, geodeziei și cartografiei de către persoanele fizice și juridice autorizate pe teritoriul României,

emisă în temeiul art. 1 lit. G pct. 3 din Legea nr. 206/1999 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 25 ianuarie 2000, cu următoarele modificări:

1. La articolul 3, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Persoana autorizată poate acționa numai în limitele convenției încheiate prin negociere cu beneficiarul.“

2. Articolul 7 va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Oficiul Național de Cadastru, Geodezie și Cartografie întocmește lista tuturor persoanelor autorizate, pe care o comunică oficiilor de cadastru, geodezie și cartografie județene și al municipiului București.

(2) De asemenea, lista prevăzută la alin. (1) se comunică Ministerului Justiției și Uniunii Naționale a Notarilor Publici, care o vor transmite birourilor de carte funciară, respectiv birourilor notarilor publici.

(3) Actualizarea listei prevăzute la alin. (1) se va face periodic, în funcție de autorizarea unor noi persoane sau de încetarea calității de persoană autorizată.“

3. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — Calitatea de persoană autorizată se poate pierde temporar sau definitiv prin suspendarea, retragerea sau încetarea valabilității certificatului de autorizare.“

4. Articolul 9 va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Certificatul de autorizare se suspendă în următoarele cazuri:

a) când împotriva persoanei autorizate s-a dispus sancțiunea disciplinară de suspendare a certificatului de autorizare pe o perioadă de 1—3 luni;

b) în caz de pierdere sau distrugere a certificatului de autorizare și/sau a parafei;

c) în caz de incapacitate temporară de muncă, constatată în condițiile legii.

(2) Suspendarea durează până la încetarea cauzei care a determinat-o.“

5. La articolul 10, literele a) și b) vor avea următorul cuprins:

„a) când împotriva persoanei autorizate s-a dispus sancțiunea disciplinară de retragere a certificatului de autorizare;

b) când se constată că sunt îndeplinite condițiile pentru a treia suspendare a autorizării în ultimii 3 ani;“

6. La articolul 11, după litera c) se introduce litera c¹), iar literele d) și e) vor avea următorul cuprins:

„c¹) când persoana autorizată a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă în legătură cu activitatea sa;

d) în cazul punerii sub interdicție a persoanei autorizate prin hotărâre judecătorească irevocabilă;

e) în cazul încetării calității de persoană juridică.“

7. La articolul 12, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Suspendarea, retragerea sau încetarea valabilității certificatului de autorizare se constată, se dispune și se pune în aplicare de reprezentanții Oficiului Național de Cadastru, Geodezie și Cartografie sau, după caz, ai oficiilor de cadastru, geodezie și cartografie județene, respectiv al municipiului București.“

8. La articolul 13, alineatul (2) se abrogă.**9. La articolul 13, alineatul (4) va avea următorul cuprins:**

„(4) Onorariile prevăzute la alin. (3) vor rezulta din negocieri și se vor încadra între limitele minime și,

respectiv, maxime ale tarifelor de onorarii stabilite periodic, în funcție de indicele ratei inflației, prin ordin comun al președintelui Oficiului Național de Cadastru, Geodezie și Cartografie și al ministrului justiției, cu avizul Oficiului Concurenței.“

10. La articolul 15, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Președintele Oficiului Național de Cadastru, Geodezie și Cartografie, prin direcțiile generale de specialitate, și directorii generali ai oficiilor de cadastru, geodezie și cartografie județene și al municipiului București pot dispune controlul activității persoanelor autorizate în condițiile legii.“

11. La articolul 17 alineatul (1), literele a) și c) vor avea următorul cuprins:

„a) nerespectarea dispozițiilor legale, a metodologiilor, normelor tehnice, regulamentelor și instrucțiunilor elaborate sau avizate de Oficiul Național de Cadastru, Geodezie și Cartografie;

.....
c) refuzul nejustificat de a desfășura activități de specialitate și/sau condiționarea încheierii convențiilor de stipularea unor clauze inechitabile;“

12. La articolul 17 alineatul (1), litera e) se abrogă.**13. La articolul 19, alineatele (3) și (4) vor avea următorul cuprins:**

„(3) Sancțiunile prevăzute la art. 18 alin. (1) lit. a) și b) sunt de competența Oficiului Național de Cadastru, Geodezie și Cartografie sau, după caz, a oficiilor de cadastru, geodezie și cartografie județene și al municipiului București, iar sancțiunile prevăzute la art. 18 alin. (1) lit. c) și d) sunt de competența Consiliului de conducere al Oficiului Național de Cadastru, Geodezie și Cartografie.

(4) Împotriva deciziei adoptate în condițiile alin. (3) partea nemulțumită poate face contestație în termen de 30 de zile de la comunicare la instanța de contencios administrativ competentă, potrivit legii.“

14. La articolul 19, alineatul (5) se abrogă.**15. Articolul 20 va avea următorul cuprins:**

„Art. 20. — (1) Persoanele autorizate sunt obligate să plătească, anterior autorizării, Oficiului Național de Cadastru, Geodezie și Cartografie sau oficiilor de cadastru, geodezie și cartografie județene ori al municipiului București taxa de autorizare, în condițiile prevăzute de lege. Taxa nu se restituie în cazul refuzului de autorizare.

(2) Sumele încasate de Oficiul Național de Cadastru, Geodezie și Cartografie potrivit alin. (1) au regim de venituri extrabugetare și sunt destinate realizării obiectului de activitate al acestuia.

(3) Evidența onorariilor și modul de încasare a sumelor prevăzute la alin. (1) se vor reglementa prin ordin comun al președintelui Oficiului Național de Cadastru, Geodezie și Cartografie și al ministrului finanțelor publice, în termen de 30 de zile de la publicarea prezentei ordonanțe în Monitorul Oficial al României, Partea I.“

16. După articolul 20 se introduce articolul 20¹ cu următorul cuprins:

„Art. 20¹. — (1) *Avizul de execuție* reprezintă actul de autoritate publică ce se emite de Oficiul Național de

Cadastru, Geodezie și Cartografie sau de oficiile de cadastru, geodezie și cartografie județene și al municipiului București, după caz, pentru lucrările de specialitate care se realizează cu finanțare de la bugetul de stat și/sau local, precum și din alte surse legal constituite.

(2) Oficiul Național de Cadastru, Geodezie și Cartografie eliberează avizul de execuție pentru lucrările care privesc teritoriul mai multor județe, iar oficiile de cadastru, geodezie

și cartografie județene, pentru lucrările care privesc teritoriul unui singur județ.“

17. La articolul 21, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) În termenul prevăzut la alin. (1) președintele Oficiului Național de Cadastru, Geodezie și Cartografie și ministrul justiției vor aproba prin ordin comun, cu avizul Oficiului Concurenței, tarifele de onorarii prevăzute la art. 13 alin. (4).“

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 19 noiembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
OVIDIU CAMELIU PETRESCU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 19 noiembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
GHEORGHE BUZATU

București, 29 decembrie 2001.
Nr. 795.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței
Guvernului nr. 10/2000 privind desfășurarea activității
de realizare și de verificare a lucrărilor de specialitate
din domeniile cadastrului, geodeziei și cartografiei de către
persoanele fizice și juridice autorizate pe teritoriul României**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 10/2000 privind desfășurarea activității de realizare și de verificare a lucrărilor de specialitate din domeniile cadastrului, geodeziei și cartografiei de către persoanele fizice și juridice autorizate pe teritoriul României și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 28 decembrie 2001.
Nr. 1.138.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 181**

din 14 iunie 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 alin. 2 și ale art. 43 din Decretul nr. 328/1966 privind circulația pe drumurile publice, republicat

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Marioara Prodan	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 alin. 2 și ale art. 43 din Decretul nr. 328/1966 privind circulația pe drumurile publice, republicat, excepție ridicată de Marcel Maszni în Dosarul nr. 2.742/2000 al Curții Supreme de Justiție — Secția de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca fiind neînte-meiată, precizând că dispozițiile art. 42 alin. 2 și ale art. 43 din Decretul nr. 328/1966 privind circulația pe drumurile publice, republicat, nu încalcă prevederile constituționale ale art. 49, referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 51, referitoare la respectarea Constituției și a legilor, ale art. 25, referitoare la libera circulație, ale art. 32, privind dreptul la învățătură, ale art. 38, referitoare la munca și protecția muncii, și nici pe cele ale art. 150 din Constituție, privind conflictul temporal de legi. Consideră că anularea pe cale administrativă a unui permis de conducere auto nu aduce atingere nici unui drept prevăzut în Constituție sau în reglementări internaționale privind drepturile omului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 februarie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 2.742/2000, **Curtea Supremă de Justiție — Secția de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 alin. 2 și ale art. 43 din Decretul nr. 328/1966 privind circulația pe drumurile publice, republicat**, excepție ridicată de Marcel Maszni.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (2), referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 25, referitoare la libera circulație, ale art. 32, referitoare la dreptul la învățătură, ale art. 38, referitoare la munca și protecția socială a muncii, ale art. 49, privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 51, referitoare la respectarea Constituției și a legilor, precum și pe cele ale art. 150 alin. (1) din Constituție, privind conflictul temporal de legi. Textele de lege criticate sunt considerate neconstituționale de către autorul excepției, deoarece permit unui organ administrativ, și anume șeful poliției județene, să anuleze permisul de conducere auto, deși instanța care a pronunțat condamnarea nu a dispus și interzicerea dreptului de a conduce autovehicule, ceea ce reprezintă o restrângere nejustificată a dreptului la liberă circulație prevăzut la art. 25 din Constituție, contrar și prevederilor art. 49 din Constituție. De asemenea, se consideră că sunt aplicabile prevederile art. 150 alin. (1) din Constituție, întrucât textele de lege criticate, fiind anterioare Constituției și contrare prevederilor acesteia, sunt implicit abrogate. Totodată autorul excepției susține că aceleași dispoziții sunt contrare și prevederilor art. 16 alin. (2), ale art. 25 și 51 din Constituție, deoarece limitează dreptul la liberă circulație și răstoarnă supremația Constituției și a legilor, deoarece șeful poliției nu poate anula un act oficial doveditor al unei calificări obținute în urma promovării unor examene. Se mai arată că măsura administrativă ar putea viza doar suspendarea permisului de conducere pentru o perioadă determinată, iar nu anularea acestui document oficial care atestă o anumită calificare a persoanei, întocmai ca o diplomă de studii.

Exprimându-și opinia asupra excepției, instanța de judecată consideră că dispozițiile art. 42 și 43 din Decretul nr. 328/1966, republicat, nu sunt abrogate prin prevederile art. 150 alin. (1) din Constituție, nefiind contrare prevederilor constituționale invocate de autorul excepției. Potrivit art. 25 alin. (1) din Constituție, condițiile exercitării dreptului la liberă circulație se stabilesc prin lege, iar legea poate reglementa restrângeri în exercitarea acestui drept atât pentru apărarea drepturilor și libertăților cetățenilor, cât și pentru prevenirea unor fapte penale, conform art. 49 alin. (1) din Constituție și art. 2 paragraful 3 din Protocolul adițional

nr. 4 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Se arată, de asemenea, că dispozițiile legale criticate nu încalcă dreptul la muncă și nici dreptul la învățatură, drepturi garantate prin dispozițiile art. 32 și 38 din Constituție, și nici principiul supremației prevederilor constituționale, consacrat prin art. 51 din Constituție. În final se consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 și 43 din Decretul nr. 328/1966, republicat, nu este întemeiată nici în raport cu prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece nu se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără o motivare obiectivă și rezonabilă.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepțiilor de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prin dispozițiile legale criticate nu se încalcă prevederile art. 25 din Constituție, referitoare la dreptul la libera circulație, întrucât acest drept nu include și dreptul de a solicita eliberarea unui permis de conducere sau dreptul ca permisul de conducere să fie anulat numai printr-o procedură judiciară, iar nu și administrativă. În opinia Guvernului, a considera că anularea unui permis de conducere auto printr-o procedură administrativă încalcă dreptul la libera circulație constituie o interpretare abuzivă a dispozițiilor art. 25 din Constituție. În ceea ce privește neconcordanța textelor de lege criticate în raport cu prevederile art. 32, referitoare la dreptul la învățatură, și cu cele ale art. 38, referitoare la dreptul la muncă și la protecția muncii, se apreciază că aceasta nu poate fi reținută, fiind domenii de reglementare absolut diferite. Astfel, permisul de conducere nu constituie „o diplomă”, așa cum consideră autorul excepției, și nu conferă titularului nici o calificare, asemenea efecte nefiind prevăzute în legislația în vigoare privind învățământul și calificarea profesională. Referitor la neconcordanța cu prevederile art. 49 din Constituție se arată că anularea unui permis de conducere pe cale administrativă nu aduce atingere nici unui drept prevăzut în Constituție sau în reglementări internaționale privind drepturile omului și, prin urmare, prevederile constituționale care privesc restrângerea exercițiului unor drepturi sunt lipsite de relevanță. În final, se consideră că, întrucât nu se reține nici o încălcare a prevederilor constituționale, nici art. 51 din Constituție, referitor la respectarea Constituției și a legilor, nu este încălcat.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, conclu-

ziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din cererea formulată de autorul acesteia și din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 42 alin. 2 și ale art. 43 din Decretul nr. 328/1966, republicat, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 42 alin. 2: *„Permisul de conducere se poate anula și în cazul când titularul acestuia a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă pentru vreuna din infracțiunile prevăzute în art. 22 alin. 4, dacă la săvârșirea ei făptuitorul s-a folosit de un autovehicul, în calitate de conducător.”;*

— Art. 43: *„Anularea permisului de conducere, în cazurile prevăzute de prezentul decret, se hotărăște de șeful poliției județene sau al poliției municipiului București ori de locțiitorii acestuia, în raza căreia titularul permisului a săvârșit fapta.”*

Suspendarea exercitării dreptului de a conduce autovehicule și stabilirea duratei suspendării se aprobă de organele prevăzute la alin. 1, la propunerea ofițerului sau subofițerului de poliție care a constatat contravenția ce atrage, potrivit legii, măsura suspendării.

Procedura reținerii și a restituirii permisului de conducere în caz de suspendare a exercitării dreptului de a conduce autovehicule pe drumurile publice se stabilește prin regulament aprobat prin hotărâre a Guvernului.”

În susținerea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia a invocat următoarele prevederi constituționale:

— Art. 16 alin. (2): *„Nimeni nu este mai presus de lege.”;*

— Art. 25: *„(1) Dreptul la liberă circulație, în țară și în străinătate, este garantat. Legea stabilește condițiile exercitării acestui drept.*

(2) Fiecărui cetățean îi este asigurat dreptul de a-și stabili domiciliul sau reședința în orice localitate din țară, de a emigra, precum și de a reveni în țară.”;

— Art. 32: *„(1) Dreptul la învățatură este asigurat prin învățământul general obligatoriu, prin învățământul liceal și prin cel profesional, prin învățământul superior, precum și prin alte forme de instrucție și de perfecționare.*

(2) Învățământul de toate gradele se desfășoară în limba română. În condițiile legii, învățământul se poate desfășura și într-o limbă de circulație internațională.

(3) Drepturile persoanelor aparținând minorităților naționale de a învăța limba lor maternă și dreptul de a putea fi instruite în această limbă sunt garantate; modalitățile de exercitare a acestor drepturi se stabilesc prin lege.

(4) Învățământul de stat este gratuit, potrivit legii.

(5) Instituțiile de învățământ, inclusiv cele particulare, se înființează și își desfășoară activitatea în condițiile legii.

(6) Autonomia universitară este garantată.

(7) Statul asigură libertatea învățământului religios, potrivit cerințelor specifice fiecărui cult. În școlile de stat, învățământul religios este organizat și garantat prin lege.”;

— Art. 38: „(1) Dreptul la muncă nu poate fi îngrădit. Alegerea profesiei și alegerea locului de muncă sunt libere.

(2) Salariații au dreptul la protecția socială a muncii. Măsurile de protecție privesc securitatea și igiena muncii, regulul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariu minim pe economie, repausul săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții grele, precum și alte situații specifice.

(3) Durata normală a zilei de lucru este, în medie, de cel mult 8 ore.

(4) La muncă egală, femeile au salariu egal cu bărbații.

(5) Dreptul la negocieri colective în materie de muncă și caracterul obligatoriu al convențiilor colective sunt garantate.“

— Art. 49: „(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea siguranței naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale ori ale unui sinistru deosebit de grav.

(2) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.“

— Art. 51: „Respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.“

— Art. 150 alin. (1): „Legile și toate celelalte acte normative rămân în vigoare, în măsura în care ele nu contravin prezentei Constituții.“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată pentru următoarele considerente:

Referitor la încălcarea prin dispozițiile art. 42 alin. 2 din Decretul nr. 328/1966, republicat, a art. 16 alin. (2) din Constituție, Curtea consideră că nu există nici o neconcordanță între aceste dispoziții și textul constituțional invocat, deoarece anularea permisului de conducere de către organele poliției în cazurile expres menționate se face potrivit legii, în speță potrivit Decretului nr. 328/1966, republicat, și, astfel, organele poliției, aplicând prevederile legii, nu pot fi considerate „mai presus de lege“. Din aceeași perspectivă nu pot fi considerate contrare aceluiași prevederi constituționale nici dispozițiile art. 43 din decretul menționat, întrucât, tot potrivit legii, este anulat permisul de conducere în cazurile prevăzute de Decretul nr. 328/1966, republicat.

Curtea observă că prevederile constituționale ale art. 25, referitoare la dreptul la libera circulație, nu au nici o legătură cu textele de lege criticate, întrucât acest drept fundamental nu include și dreptul de a solicita eliberarea unui permis de conducere auto sau dreptul ca permisul de conducere să fie anulat numai printr-o procedură judiciară, iar nu și administrativă. Constituția garantează dreptul la liberă circulație în țară și în străinătate, potrivit propriei voințe, iar condițiile exercitării acestui drept sunt stabilite prin lege. Dreptul de a conduce pe drumurile publice un

autovehicul, conferit de permisul de conducere auto, nu are nici o legătură cu dreptul la libera circulație, deoarece prevederile constituționale nu se referă și la mijloacele de transport prin care se realizează libera circulație. Astfel, fiecare cetățean poate utiliza mijloacele de transport pe care le consideră potrivite (rutiere, feroviare, aeriene, fluviale, navale, mijloace de transport în comun sau personale). Pe de altă parte, „libera circulație“ se desfășoară potrivit unor reguli stabilite prin lege, reguli care au ca finalitate ocrotirea unor valori economice și sociale, a drepturilor și libertăților cetățenilor, precum și a unei normale desfășurări a relațiilor interstatale. Totodată dreptul la libera circulație asigură fiecărui cetățean dreptul de a-și stabili domiciliul sau reședința în orice localitate din țară, de a emigra, precum și de a reveni în țară.

Curtea mai constată că, de asemenea, nu au incidență în cauză nici prevederile art. 32 din Constituție, care se referă la dreptul la învățătură, deoarece, potrivit alin. (1) al acestui text, „Dreptul la învățătură este asigurat prin învățământul general obligatoriu, prin învățământul liceal și prin cel profesional, prin învățământul superior, precum și prin alte forme de instrucție și de perfecționare“. Or, anularea permisului de conducere auto de către organele de poliție, în condițiile prevăzute la art. 42 alin. 2 și art. 43 din Decretul nr. 328/1966, republicat, nu vizează acest drept fundamental, ci constituie o măsură luată împotriva conducătorilor auto condamnați printr-o hotărâre judecătorească definitivă pentru săvârșirea infracțiunilor expres prevăzute la lit. a) și b) din art. 42 alin. 1, precum și a aceluiași art. 43 din Decretul nr. 328/1966, republicat, care interzis exercitarea profesiei sau ocupației de conducător de autovehicule, situație prevăzută la lit. c) a aceluiași articol. Această dispoziție de anulare a permisului de conducere auto are o dublă finalitate: de sancțiune și, respectiv, consecință a condamnării, precum și de prevenire a săvârșirii altor infracțiuni similare de către conducătorii auto condamnați penal. În același timp Curtea constată că modul de desfășurare a învățământului, dreptul persoanelor aparținând minorităților naționale, gratuitatea învățământului de stat, legalitatea desfășurării activității instituțiilor de învățământ, autonomia universitară, precum și libertatea învățământului religios (prevăzute la art. 32 din Constituție) nu au nici o legătură cu anularea permisului de conducere auto de către organele de poliție, anulare prevăzută de textele de lege criticate. Totodată Curtea observă că permisul de conducere auto nu reprezintă o diplomă de studii, ci atestă dreptul titularului de a conduce un autovehicul pe drumurile publice, drept care poate fi pierdut, în cazurile expres prevăzute de lege, din culpa conducătorului auto care nu a respectat regulile de circulație.

În ceea ce privește susținerea autorului excepției, referitoare la încălcarea prin textele de lege criticate a art. 38 din Constituție, Curtea reține că și această critică este lipsită de temei, deoarece art. 42 alin. 2 și art. 43 din Decretul nr. 328/1966, republicat, reglementează anularea

permisului de conducere auto de către organele de poliție tocmai pentru asigurarea siguranței circulației rutiere, prin urmare pentru protejarea celor implicați în traficul rutier, inclusiv a conducătorului auto care a încălcat regulile de circulație. Drepturile fundamentale la muncă și la protecția socială a muncii nu numai că nu sunt încălcate prin textele de lege criticate, ci sunt asigurate a se desfășura în condiții de respectare a legii și de securitate pentru conducătorii auto și pentru toți cei implicați în traficul rutier. Măsura anulării permisului de circulație în cazurile prevăzute de dispozițiile legale criticate respectă prevederile art. 38 din Constituție. Curtea observă că, dimpotrivă, inexistența unor asemenea prevederi legale, și deci menținerea permisului de conducere chiar și în situațiile în care titularul acestuia a săvârșit infracțiunile grave prevăzute de textele de lege criticate, ar constitui o încălcare a prevederilor constituționale invocate, precum și

a drepturilor fundamentale la viață și la integritate fizică și psihică ale persoanelor, care nu ar mai putea fi garantate.

Referitor la pretinsa contrarietate a dispozițiilor art. 42 alin. 2 și ale art. 43 din Decretul nr. 328/1966, republicat, cu prevederile art. 51 din Constituție, Curtea constată că acest text constituțional este respectat deoarece prevederile Legii fundamentale, supremația acesteia, precum și legile sunt respectate.

Curtea constată că nu au incidență în cauză prevederile art. 49 din Constituție, referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, deoarece în cauză nu este pus în discuție nici un asemenea drept fundamental și, prin urmare, nici o restrângere a exercițiului acestuia contrară prevederilor constituționale.

În sfârșit, Curtea constată că textele de lege criticate (adoptate anterior Constituției) rămân în vigoare, potrivit art. 150 alin. (1) din Constituție, deoarece, pentru argumentele expuse, nu contravin prevederilor Constituției, invocate de autorul excepției.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) și (4) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 alin. 2 și ale art. 43 din Decretul nr. 328/1966, republicat, excepție ridicată de Marcel Maszni în Dosarul nr. 2.742/2000 al Curții Supreme de Justiție — Secția de contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 iunie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Marioara Prodan

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 296 din 6 noiembrie 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (1) lit. a) și e) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător

Gabriela Ghiță	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (1) lit. a) și e) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Elena Cioară în Dosarul nr. 1.941/2000 al Judecătoriei Medgidia.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public, considerând că prevederile constituționale invocate în susținerea excepției nu pot fi reținute, deoarece un act nul nu poate constitui temei al dobândirii valabile a dreptului de proprietate, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 februarie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 1.941/2000, **Judecătoria Medgidia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. III alin. (1) lit. a) și e) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991**. Excepția a fost ridicată de Elena Cioară într-un proces de constatare a nulității unui titlu de proprietate dobândit în procedura prevăzută de Legea nr. 18/1991.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 41 alin. (2) și (3) referitoare la protecția proprietății private. De asemenea, se consideră că se contravine „unor principii fundamentale ale dreptului civil: principiul bunei-credințe, cel al dreptului câștigat, precum și principiul exprimat de adagiul latin *error comunis facit jus*“.

Judecătoria Medgidia, exprimându-și opinia ca urmare a intervenției Curții Constituționale, apreciază că excepția este neîntemeiată, „întrucât prevederile atacate constată expres nulități preexistente, rezultate din caracterul imperativ al dispozițiilor legale încălcate, în vigoare la momentul încheierii actului juridic“. Se mai consideră că nu se pot reține nici referirile la efectuarea unei etatizări sau exproprii și nici cele la încălcarea principiilor fundamentale ale dreptului civil.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților, în punctul său de vedere, consideră că excepția nu este întemeiată. Aceasta deoarece consecințele nulității absolute nu pot fi confundate cu exproprierea; actul nul este desființat de la încheierea lui, neputând în nici un fel să constituie un temei pentru dobândirea unui drept.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că excepția este neîntemeiată, deoarece nu se poate susține că dispozițiile referitoare la nulitatea absolută a actelor încheiate cu încălcarea prevederilor exprese ale Legii fondului funciar nr. 18/1991 aduc atingere dreptului de proprietate, fiind contrare art. 41 alin. (2) și (3) din Constituție.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. III alin. (1) lit. a) și e) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 229 din 4 noiembrie 1997), dispoziții care au următoarea redactare: „(1) *Sunt lovite de nulitate absolută, potrivit dispozițiilor legislației civile aplicabile la data încheierii actului juridic, următoarele acte emise cu încălcarea prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991:*

a) *actele de reconstituire sau de constituire a dreptului de proprietate, în favoarea persoanelor fizice care nu erau îndreptățite, potrivit legii, la astfel de reconstituiri sau constituiri; [...]*

e) *actele de constituire a dreptului de proprietate, în condițiile art. 20, în localitățile în care s-a aplicat cota de reducere prevăzută de lege.*“

Autorul excepției consideră neconstituțional acest text de lege, întrucât, în condițiile în care constituirea dreptului de proprietate asupra terenului a fost realizată cu respectarea normelor prevăzute de Legea nr. 18/1991, acțiunea în constatarea nulității, promovată în conformitate cu dispozițiile art. III alin. 1 lit. a) și e) din Legea nr. 169/1997, reprezintă o expropriere, ceea ce contravine prevederilor art. 41 alin. (2) și (3) din Constituție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că nu poate fi primită această critică de neconstituționalitate.

Dispozițiile legale criticate prevăd că sunt lovite de nulitate absolută, potrivit legislației civile aplicabile la data încheierii actului juridic, printre altele, actele de reconstituire sau de constituire a dreptului de proprietate emise cu încălcarea prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991, în favoarea persoanelor fizice care nu erau îndreptățite la asemenea reconstituiri sau constituiri, precum și actele de constituire a dreptului de proprietate, în condițiile art. 20 din lege, în localitățile în care s-a aplicat cota de reducere prevăzută de lege. Acestea nu aduc nici o noutate din punct de vedere legislativ; ele nu fac decât să precizeze încă o dată sancțiunea nulității actelor translativ de proprietate încheiate cu încălcarea unor norme legale

imperative. Or, cum un act nul nu poate produce efecte, el fiind desființat retroactiv, asemenea acte nu au putut să constituie temeiuri ale dobândirii valabile a dreptului de proprietate. În aceste condiții este forțată invocarea prevederilor constituționale privind ocrotirea dreptului de proprie-

tate și, cu atât mai mult, referirea la așa-zisa „expropriere deghizată“.

În ceea ce privește celelalte critici, Curtea constată că exced competenței sale, acestea urmând să fie rezolvate de instanțele judecătorești.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (1) lit. a) și e) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Elena Cioară în Dosarul nr. 1.941/2000 al Judecătorei Medgidia.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 noiembrie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN

**pentru aprobarea Metodologiei privind constituirea și vacantarea posturilor/catedrelor
din învățământul preuniversitar**

Ministrul educației și cercetării,

în baza prevederilor art. 7 și ale art. 43—45 din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 23/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Metodologia privind constituirea și vacantarea posturilor/catedrelor din învățământul preuniversitar, cuprinsă în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Pe data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă orice alte dispoziții contrare.

Art. 3. — Direcția generală pentru evaluare, prognoze și dezvoltare din cadrul Ministerului Educației și Cercetării și inspectoratele școlare vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării,
Ecaterina Andronescu

București, 16 noiembrie 2001.
Nr. 5.058.

M E T O D O L O G I E**privind constituirea și vacantarea posturilor/catedrelor din învățământul preuniversitar**

Art. 1. — (1) Constituirea posturilor/catedrelor din învățământul preuniversitar se face pe baza planului-cadru de învățământ și a structurii normelor didactice, precum și a planurilor de școlarizare propuse de inspectoratele școlare județene/al municipiului București în fiecare an școlar, cu respectarea prevederilor art. 7 și ale art. 43—45 din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Posturile/catedrele vacante, precum și numărul orelor disponibile se stabilesc de către comisia de mobilitate a personalului didactic, numită prin decizie a inspectorului școlar general.

Art. 2. — (1) Încadrarea pe posturi/catedre a educatorilor, învățătorilor sau profesorilor se realizează avându-se în vedere asigurarea continuității activității didactice de predare la aceleași grupe sau clase de elevi.

(2) Încadrarea profesorilor în învățământul gimnazial se realizează pe catedre constituite din ore de specialitate.

(3) Dacă la nivelul unității de învățământ gimnazial nu se poate constitui o normă întregă, dar există minimum o jumătate de normă în specialitate, aceasta se poate completa cu ore la alte specialități, disponibile la nivelul unității de învățământ. Completarea normelor didactice se face cu ore la specialități pe care cadrele didactice să le poată preda, conform metodologiei privind încadrarea personalului didactic din învățământul preuniversitar, ca urmare a aplicării planului-cadru de învățământ, potrivit prevederilor art. 44 alin. (2) din Legea nr. 128/1997, numai după încadrarea tuturor titularilor la aceste specialități. Catedrele se pot constitui din ore de specialitate și la două sau trei unități de învățământ apropiate, din aceeași localitate.

(4) Încadrarea profesorilor și maiștrilor-instructori în învățământul liceal, profesional — școli profesionale și de ucenici — și postliceal se realizează în specializarea/specializările principală/principale. În anumite situații se pot constitui catedre combinate la licee și gimnazii, din ore la specializarea principală la licee și din ore la specializarea principală sau secundară la gimnaziu, școala profesională sau de ucenici.

Art. 3. — Personalului didactic titular pe o catedră constituită din ore la mai multe unități de învățământ i se poate întregi catedra, la cerere, la una dintre unități, dacă există această posibilitate.

Art. 4. — (1) Sunt declarate vacante:

- a) posturile/catedrele ocupate de suplinitori;
- b) posturile/catedrele care apar ca urmare a creșterii numărului de ore sau de clase, determinată de schimbările în planul-cadru de învățământ și în planul de școlarizare;
- c) posturile/catedrele ocupate de personalul didactic care împlinește vârsta standard de pensionare până la data de 1 septembrie a fiecărui an școlar. Aceste posturi sunt declarate vacante după analizarea cererilor depuse în baza art. 128 din Legea nr. 128/1997;
- d) posturile/catedrele devenite vacante prin desfacerea contractului de muncă;
- e) posturile/catedrele devenite vacante în alte situații.

(2) Posturile/catedrele de la școlile cu limba de predare a minorităților naționale se declară vacante cu specificarea limbii de predare.

Art. 5. — (1) Posturile/catedrele se declară vacante numai după încadrarea tuturor titularilor, inclusiv a celor care au dreptul la rezervarea postului/catedrei.

(2) Pot fi declarate vacante și catedre cuprinzând cel puțin două treimi ore din norma didactică reprezentând discipline din trunchiul comun, cu viabilitate de 4 ani, și restul ore opționale.

(3) Posturile/catedrele ocupate de personalul didactic care solicită pensionarea la cerere/anticipată, în condițiile legii, sunt declarate vacante după emiterea deciziei de pensionare.

Art. 6. — (1) Lista cuprinzând posturile/catedrele declarate vacante se afișează la inspectoratele școlare cu cel puțin 30 de zile înainte declanșării acțiunilor prevăzute la art. 10 alin. (1) din Legea nr. 128/1997.

(2) Fiecare unitate școlară are obligația de a afișa posturile/catedrele vacante proprii, după aprobarea de către consiliul de administrație al inspectoratului școlar județean/al municipiului București.

P R E Ț U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2002
— pe suport tradițional —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Nr. anual de apariții	Valoarea abonamentului anual — lei —	Valoarea abonamentului trimestrial — lei —			
				Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	700	5.938.400	1.484.600	1.633.060	1.796.366	1.976.003
2.	Monitorul Oficial, Partea I în limba română, numere bis	50	1.114.880	—	—	—	—
3.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	250	4.950.400	1.237.600	1.237.600	1.237.600	1.237.600
4.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	300	7.804.160	1.951.040	1.951.040	1.951.040	1.951.040
5.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	750	1.584.128	396.032	396.032	396.032	396.032
6.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	2.100	6.691.360	1.672.840	1.672.840	1.672.840	1.672.840
7.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	6.162.000	1.540.500	1.540.500	1.540.500	1.540.500
8.	Colecția Legislația României	4	1.557.400	389.350	428.285	471.114	518.225
9.	Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	12	2.595.840	648.960	713.856	785.242	863.766
10.	Repertoriul actelor normative	1	390.000	—	—	—	—
11.	Decizii ale Curții Constituționale	1	292.500	—	—	—	—
12.	Ediții trilingve	12	1.560.000	—	—	—	—
13.	Ediții tematice*)		—	—	—	—	—

*) Preț individual pe apariție ce se va comunica difuzorului cu 30 de zile înainte de tipărire.

Publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ menționate la punctele 1–7 sunt purtătoare de T.V.A. în cotă de 19%, iar cele menționate la punctele 8–13 sunt scutite de T.V.A.

Pentru siguranța clienților, abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ se pot efectua prin următorii difuzori:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ“ — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, str. Hristo Botev nr. 6
(telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9
(telefon/fax: 772.66.87; 095.133.712)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256
(telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16)
- ◆ G & F PRESS DISTRIBUTION — S.R.L. — București, Șos. Alexandriei nr. 76, bl. PC 8, sc. 1, et. 5, ap. 22
(telefon/fax: 420.99.71)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, bd. Nicolae Grigorescu nr. 29A, bl. N22, ap. 38
(telefon/fax: 340.31.09)
- ◆ CURIER PRESS — S.R.L. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7
(telefon/fax: 068/47.05.96)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1
(telefon/fax: 054/71.92.43)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36
(telefon/fax: 044/11.40.52, 044/11.48.01)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.loginet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro